

Обраћање првог потпредседника Владе Србије и министра спољних послова Ивице Дачића поводом 100 година савезничких веза Срба и Јевреја и Срба и Американаца у Првом светском рату:

„Уважени потомци хероја Првог светског рата Др Давида Албале, Војводе Степе и Милунке Савић,
Поштовани потомци знаменитих српских дипломатских породица,
Ваше екселенције,
Амбасадоре Фишер Кам и амбасадоре Скот,

Дозволите да данас посебно поздравим студенте, младе наде нове генерације српске дипломатије.

Данас смо се окупили да кроз неколико активности започнемо обележавање важних јубилеја у години завршетка Великог рата - 100 година савезничких веза Срба и Јевреја и Срба и Американаца у Првом светском рату, односно 100 година од како је Србија као прва земља на свету признала Балфурову декларацију и назвала будућу државу именом „Израел“ , али и 100 година од када се вијорила српска застава на Белој кући у Вашингтону и на свим јавним зградама по Указу председника Вилсона.

Са задовољством најављујем предавање кандидата за почасног конзула потомка легендарног српског патриоте и јеврејског лидера др Давида Албале, уваженог проф. др Џона Стивенсона из Неваде.

Добродошли у земљу својих предака!

Желим, такође, да вас обавестим да ће данас, у мом присуству, бити одржан оснивачки скуп представника знаменитих српских дипломатских породица. Први председник Удружења је потомак Бранислава Нушића, а копредседници потомци истакнутих дипломатских породица Вељковић - Катарина Вељковић и проф. Роуз Стивенсон Гуднајт, потпредседник Викимедије и потомак др Давида Албале. Мени је припала част да будем први почасни председник Удружења знаменитих српских дипломатских породица.

Кроз презентацију једног сегмента изложбених паноа који су изложени у холу Музеја

желимо да најавимо две изложбе – Срби и Јевреји у Великом рату одржаће се у Јерусалиму од 15. до 20. маја ове године, док ће се у Вашингтону обележити 100 година од када се вијорила српска застава на Белој кући од 25. до 28. јула.

Такође, биће отворене и две Витрине са копијама архивских докумената из Конгресне библиотеке САД, Архива Србије, Приватне колекције докумената породице потомака др Давида Албале и Народне Библиотеке Израела.

Прва је посвећена др Давиду Албали и др Миленку Веснићу а обележава 100 година од када је Србија била прва земља у свету која је признала Балфурову декларацију и прва назвала будућу државу именом „Израел“ 27. децембра 1917. године.

Друга је посвећена Вудроу Вилсону и Михајлу Пупину и пружа осврт на 100 година од када се вијорила српска застава на Белој кући 28. јула 1918.

Дозволите да о Србима и Јеврејима кажем следеће:

Србија је увек подржавала и разумела јеврејски народ, који је несебично полагао своје животе за слободу српског народа у Првом и Другом балканском рату и у Првом и Другом светском рату. Јеврејски народ изнедрио је 10 народних хероја и око 14 војних генерала. Ми знамо њихова имена и памтимо их све.

Србија је прва земља која је подржала Балфурову декларацију из 1917, препознајући то као први корак ка признању државе Израел. Наш народ и наша влада су подржавале право које јеврејски народ полаже на своју историјску постојбину и српски дипломата, Миленко Веснић је у свом писму др Албали први употребио име будуће државе – „Израел“. Први српски државник и просветитељ који је посетио Јерусалим био је Свети Сава још 1229. године.

Ове године обележава се 70. годишњица успостављања државе Израел. Пут до овога је био дуг и трновит. Србија разуме Израел, будући да и данас стојимо пред озбиљним изазовима. Косово и Метохија је српски Јерусалим.

Када је реч о савезничким везама Срба и Американаца у Великом рату желим да вас обавестим да сам покренуо иницијативу за подизање споменика Вудроу Вилсону у Београду. Подсетио бих да је амерички председник Вудро Вилсон био велики пријатељ српског народа. Његовом наредбом се на четврту годишњицу Дана када је нападнута Србија 28. јула 1918. вијорила српска застава на Белој кући. Тиме је одата почаст Србима, њиховим жртвама и успесима. Американцима се обратио речима да су се Срби у Великом рату борили племенито и витешки за она иста начела за која су се бориле Сједињене Америчке Државе.

Поводом прославе Дана Србије у Вашингтону упутио је телеграм-одговор Николи Пашићу у којем му је захвалио на пријатељству, речима:

„Екселенцији Пашићу

Ваш телеграм послат 28.јула наишао је на веома срдчан пријем у мом сопственом срцу и сигуран сам да ће наићи на подједнако срдчан пријем и у срцима свих у САД.

Ми знамо кроз какве је дубоке патње Србија прошла, али не само то већ знамо и за наше симпатије и дубоко пријатељство као и велику жељу да помогнемо вашем храбром народу у свакој фази овог трагичног рата.

Сигуран сам да се правда за Србију налази на самом врху свих поимања правде у мислима сваког мислећег и патриотски оријентисаног човека у САД.
Молим Вас примите моје срдчане личне честитке."

Када је цела војна сила Аустро-Угарске напала Србију, Вудро Вилсон је, кроз сарадњу са Михајлом Пупином и др Давидом Албалом, слао милионе долара као помоћ нашем народу, дајући изјаве у јавности да су Аустрија и Немачка хтеле рат и да је атентат био само изговор и инструмент за притисак на Србију пред коју су ставили ултиматум који ниједна држава у свету не би прихватила. На мировној конференцији након Великог рата Србија памти његов Став у тачки 11. која се односила на заштиту интереса Србије.

По личној инструкцији Вудроа Вилсона у САД се славио Дан Косова а у јавности је тим поводом за Њујорк Тајмс издато саопштење, односно његова изјава да „борба српског народа за слободу, за своја права и за признање националног идентитета морају код сваког човека да изазову дивљење и саосећање."

С обзиром да Београд красе споменици великана који су задужили српски народ у Првом светском рату, Србија има и дужност и част да подигне споменик у Београду и америчком председнику Вудроу Вилсону.

Данас је потребно да будемо визионари и да заједно радимо како би се даље унапредили наши односи. Ово дугујемо својим славним прецима.

Слава им и хвала!"